

Evelien Moons

In de Kleine Wijzer in Olen Centrum staat logopediste Evelien voor de klas. De verkorte lerarenopleiding bracht haar naar onderwijs. “Ik wilde van kleins af juf worden en in het zesde middelbaar koos ik om logopedie te gaan doen, het sprak me aan om individueel met kinderen te werken. Ik had al veel ervaring met kinderen door studentenjobs als animator op sportkampen, maar ook als scoutsleidster. Ik wilde sowieso met kinderen gaan werken. Na de opleiding logopedie volgde ik verder de verkorte lerarenopleiding.”

Wat wil ik?

Elk kind is uniek. Wie problemen heeft in de klas, kan bijvoorbeeld openbloeien bij sport. Belangrijk is te zorgen dat iedereen zijn talenten kan laten groeien. Net als de plantjes in mijn klas. Daar ben ik wel mee bezig. Groen is goed voor de zuurstof in de klas, maar ikzelf moet evengoed nog groeien als leerkracht, niet enkel de kinderen. Niet iedereen moet rekenkampioen zijn, je moet kunnen groeien in de vakken waar je niet goed in bent.

TEKST

Christof De Mol

FOTO

Heidi Rombouts

Waar sta ik voor?

Elk kind moet zich goed voelen, anders komt het niet tot leren. Ik ben een enthousiaste lesgever, en hou zo de betrokkenheid hoog. Wat me als leerkracht al meteen van pas kwam, was mijn ervaring met hulpmiddelen voor kinderen met lees- en spellingsproblemen, maar ook omgaan met onzekere kinderen met leerproblemen. Vanuit de opleiding heb je daar snel oog voor.

Waarover ben ik bezorgd?

Kan ik iedereen wel even goed ondersteunen op het moment dat ik lesgeef? Er zijn zoveel niveaueverschillen. Bij logopedie help ik net de kinderen die uitvallen, één op één, maar in de klas kom je soms handen tekort. Daarin ben ik nog zoekende. We krijgen wel ondersteuning van de zorgleerkrachten, maar die zijn er niet altijd. Co-teachen is voor mij een mogelijke oplossing: meer handen in de klas! Best wel frustrerend dat je nu niet altijd iedereen optimaal kan helpen.